

מ"ת 62170/06/16 - מדינת ישראל נגד דניאל גדידיאן

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 62170-06-16 מדינת ישראל נ' גדידיאן (עציר)
תיק חיצוני: 178485/2016

בפני	כבוד השופט ארז נוריאלי
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיב	דניאל גדידיאן (עציר)

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום האוחז 5 אישומים בעבירות של יצוא, יבוא, מסחר, הספקה של סמים מסוכנים, החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית ואיומים.
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה מטעם המבקשת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.
3. על-פי עובדות כתב האישום מכר המשיב בהזדמנויות שונות סמים מסוג גראס ו/או חשיש במשקל שאינו ידוע בתמורה לסכום הנע בין 100-200 ₪.
4. בדיון מיום 05.07.16 חלק ב"כ המשיב על קיומן של ראיות לכאורה.

טענות הצדדים:

5. ב"כ המבקשת הפנתה להודעותיהם של קונים שונים, אשר זיהו את המשיב כמי שמכר להם סמים במספר הזדמנויות. כמו כן הפנתה ב"כ המבקשת לשקית סמים אשר נתפסה בבית הורי המשיב ועליה טביעות אצבעותיו של המשיב.
6. ב"כ המשיב טען כי לא נתפסו סמים ברשותו של המשיב וכי הודעות העדים אינן מספיקות לשם ביסוס תשתית ראייתית לכאורית. ב"כ המשיב מיקד טענותיו בכך שלא קיימת אינדיקציה באיזה חומר מדובר, ולכן לא ניתן להוכיח

כי המשיב מכר סם מסוכן מסוג חשיש.

דיון והכרעה

ראיות לכאורה:

7. כידוע בשלב זה בחינת הראיות היא לכאורית בלבד. במסגרת השאלה אם לעצור נאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על בית המשפט לבחון אם בחומר החקירה מצוי הפוטנציאל הראייתי, אשר בסיום ההליכים יהיה בכוחו להוכיח את אשמת הנאשם (ר' בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**).

8. כאשר עסקינן בעבירות כגון דא ו"החומר" שעליו מדובר לא נמצא ואין אפשרות לערוך בדיקה מעבדתית, נקבע כי: **"ניתן להוכיח את מהותו של החומר על-ידי ראיות אחרות ולא דווקא על-ידי בדיקה מעבדתית"** (ר' ע"פ 840/79 **גבריאל נ' מדינת ישראל**).

9. מעיון בהודעות העדים עולה התמונה הבאה:

הודעת עמיחי אחול מיום 41.06.16:

"ש. ממי נהגת לרכוש את הסמים?"

ת. פרסי נו...

ש. מי זה הפרסי?

ת. דניאל

ש. מה השם משפחה שלו?

ת. גדידיאן. (עמ' 2, שורות 31-36)

(...)

ש. אילו סמים היית קונה מדניאל?

ת. גראס או חשיש. (עמ' 3, שורות 43-44)

(...)

ש. בכמה דניאל מוכר לך חשיש?

ת. אצבע עולה 200 שקל. (עמ' 3, שורות 53-54)

ש. איך נראה החשיש שהיית קונה מדניאל?

ת. פס בצבע חום, לא היה עליו כלום" (עמ' 5 שורות 113-114).

הודעת הדר בדיני מיום 19.05.16:

"ש. כמה פעמים קנית אתה בעצמך את הסמים וממי?

ת. קניתי בסביבות 7 פעמים, חשיש, יחד עם עמיחי. קנינו מקרית שרת מדנ ג דיאן (עמ' 2 שורות 16-17).

(...)

ש. אני מציג בפניך את מסמך א.י. 1. אתה מזהה את הבחור בתמונה?

ת. כן אני מזהה. זה דנ ג דיאן.

ש. מי זה הבחור הזה?

ת. זה הבחור שהיינו קונים ממנו חשיש" (עמ' 4, שורות 99-100).

וכן הודעתו מיום 21.06.16 עמ' 2 שורות 37-38 שב וחוזר על דבריו:

"ש. האם אתה קנית מדניאל גדידיאן אי פעם סמים בעצמך?

ת. לא. הפעמים היחידות היו שעמיחי קנה ממנו חשיש בשביל שנינו"

כמו כן ר' הודעתו של שניר אברהם ניסים מיום 31.05.16:

ש. כמה פעמים קנית ממנו סמים?

ת. מכתה י' אני קונה ממנו.

ש. מה אתה קונה?

ת. חשיש" (עמ' 5 שורות 137-140).

בהמשך כאשר נשאל על זהות המוכר מסר (עמ' 7 שורות 193-206):

" דניאל, אנחנו קוראים לו דני, בסביבות גיל עשרים ומשהו, גר ברעננה

(...)

ש. מה שם המשפחה שלו?

ת. גדידיאן

ש. דניאל גדידיאן?

ת. כן

ש. אני מציג בפניך תמונה אתה מזהה את האדם בתמונה?

ת. זה דניאל גדידיאן.

ש. זה הבחור שמוכר לך חשיש?

ת. כן.

ש. כמה פעמים קנית ממנו חשיש?

ת. הרבה"

10. מלבד הודעות העדים במשטרה, נמצאה בבית הורי המשיב שקית עם טביעות אצבעותיו של המשיב ובה סמים מסוג חשיש במשקל 27.14 גרם נטו. בעניין זה אפנה לחוות דעת מומחה של אנטון ליבוביץ, לדו"ח פעולה של השוטר שניר לוי מיום 19.05.16 ולמסמך מז"פ של עידו חפץ. מצאתי כ יש בסמים שנתפסו בכדי לחזק את הודעות העדים במשטרה.

11. אשר לטענת ב"כ המשיב כי אדם אחר מסר כי אותה שקית שייכת לו, הלכה היא כי טביעת אצבע הינה ראייה נסיבתית משמעותית אשר משקלה כמו "**חזקה שבעובדה**" (ר'ע"פ 1882/02 **מקצאד**). מקומה של טענה זו להתברר בפני המותב אשר ידון בהליך העיקרי.

12. לסיכום, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה גבוהה אשר מספיקות להרשעת המשיב בביצוע כל העבירות המיוחסות לו.

13. למעלה מן הנחוץ אציין כי עיינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ המשיב והתרשמתי כי "אין הנדון דומה לראיה". בחלק מפסקי הדין אף ציין בית המשפט כי הרוכשים עצמם לא ציינו מה היה החומר שנרכש ולא כך הדבר במקרה שלפניי.

עילת מעצר:

14. משקבעתי קיומן של ראיות לכאורה ברור כי קיימת עילת מעצר.

15. ההלכה הנוגעת לעניין מעצרים של העוסקים בסחר בסם ברורה וידועה ולפיה ככלל חלופת מעצר אינה מספקת להפגת המסוכנות הנשקפת מנאשמים בעבירה זו. בבסיס תפיסה זו קיים הצורך המתמיד במאבק יעיל בסמים, המחייב גדיעת שרשרת הפצת הסם ובעיקר בעובדה שסחר בסם יכול להתבצע בכל מקום וזמן (ר' בש"פ 8800/10 אלטלאקה נ' מדינת ישראל).

למרות זאת ועל אף ההנחה כי אין מקום לשחרר מי שמואשם בסחר בסמים לחלופת מעצר, אין המדובר בקביעה אוטומטית מבלי שתישקל חלופת מעצר ויש לבחון כל מקרה בהתאם לנסיבותיו (ר' בש"פ 4185/03 אביטן נ' מדינת ישראל). עוד ר' בש"פ 8690/10 אלמוג נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי בית המשפט אינו מכשיר אוטומטי הפולט פקודת מעצר, בכל מקרה של סחר בסם.

16. מסוכנותו של המשיב מועצמת נוכח הרשעות קודמות רלוונטיות מתחום הסמים ועבירה של הפרת הוראה חוקית.

17. על אף זאת, נוכח גילו הצעיר, מצאתי מקום להורות על קבלת תסקיר מעצר וזאת מבלי שיהיה בכך כדי לפתח ציפיות בלב המשיב.

18. המשך החלטה זו נמצא בפרוטוקול הדיון מיום 17.07.16.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ו, 18 יולי 2016, בהעדר הצדדים.